

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Ловеч, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **ТАТЯНА МИТЕВА**

Членове: **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА**
ЗОРНИЦА А.

при участието на секретаря **ХРИСТИНА ХРИСТОВА**
като разгледа докладваното от **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА** Въззивно гражданско
дело № 20234300500620 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №352/04.08.2023 г., постановено по Гр.Д.№ 243/2022 г. Районен съд-Ловеч осъжда на основание чл.109 от ЗС ответниците Г. А. Х., ЕГН ***** и Х. А. Х., ЕГН *****, А. Н. А., ЕГН ***** и Й. М. А., ЕГН ***** да осигурят достъп на С. Н. С., ЕГН ***** и на С. А. С., ЕГН *****, както следва:

1.до ГАРАЖ с идентификатор 43952.509.9585.6, находящ се поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 и до намиращата се в него водопро-водна шахта за необходимото време за извършване на нужните проучвателни и проектни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град ***.

2.до ГАРАЖ с идентификатор 43952.509.9585.6, находящ се в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585, и до намиращата се в него водопроводна шахта за извършване на необходимите строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град *** след изготвяне на одобрен проект и снабдяване им с нужните разрешения за изпълнението му.

3.до пространството под стълбището в общата част на избения етаж в сградата на

същия адрес с идентификатор 43952.509.9585.4 за извършване на нужните проучвателни и проектни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град ***

4.до пространството под стълбището в общата част на избения етаж в сградата на същия адрес с идентификатор 43952.509.9585.4 за извършване на необходимите строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град *** след изготвяне на одобрен проект и снабдяване с нужните разрешения за изпълнението му.

Със същото решение ответниците Г. А. Х., Х. А. Х., А. Н. А. и Й. М. А. са осъдени да заплатят на С. Н. С. и на С. А. С., на основание чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от общо 1127,10 лева, от които : д.т.-30,00 лева; 400,00 лева-адвокатско възнаграждение, 697,10 лева депозит за вещо лице, на която сума възлизат разноските им по делото пред първоинстанционния съд.

Подадена е въззивна жалба от А. Н. А. и Й. М. А. двамата с адрес: *** против Решение №352 от 04.08.2023 г. на РС - Ловеч гр.д. №243/2022 г.,с твърдения, че то е постановено недопустимо и неправилно, при нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост.

Считат, че то е постановено недопустимо и неправилно, поради следните причини:

След като съдът в един момент от производството също стигнал до извода за недопустимост на иска, той дал възможност на ищите да преформулират наново целият петитум на исковата молба, като това станало с тяхна молба от 05.07.2022г., като първото заседание по делото било минало много по-рано - на 26.05.2022г. и при описаната фактология считат че е налице нарушение на императивната норма на чл.214, ал.1 от ГПК, която допуска в първото заседание за разглеждане на делото ищецът да може да измени основанието на своя иск, ако с оглед защитата на ответника съдът прецени това за уместно. Твърди, че той може също, без да измени основанието, да измени своето искане, като след първото заседание, до приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно. Считат, че след завършване на първото заседание по делото ищите не са имали правна възможност да изменят исканията си и съответно този променен петитум не следва да се разглежда от съда и производството по делото следва да бъде прекратено.

На следващо място твърдят, преди едно от проведените заседания, А. А. се разболял, във връзка с което подал молба с приложен към нея медицински документ за влошеното му здравословно състояние и искане да не се дава ход на делото в негово отсъствие, но напълно неоснователно съдът не уважил това искане и дал ход на делото в отсъствие на А., с което било нарушено правото му да участва в съдебния процес.

Сочат, че не било отчетено възражението, че те не са собственици на процесният имот и за тях липсва пасивна процесуална легитимация.

Изтъкват, че не станало ясно кое е точно това незаконосъобразно въздействие, което

им пречи на ишците и кой точно от ответниците го е извършил, като дори да се приеме, че гаражът не е ситуиран, така както е предвидено по проекта му, то първо това въобще не пречи на ишците да водоснабдят имота си и второ строежа на гаража е станал през 1991г., много преди ишците да станат собственици на имота си.

Според тях се доказало също, включително от полученото писмо от „ВиК“ Ловеч, че след 2015 година поради постоянни течове и повишено налягане, предизвикващи задържане на вода в шахтата, е поискано от „ВиК“ Ловеч съдействие и е разрешено да се измести водомера. Изтъкват, че водоснабдяването остава под цялата дължина на гаража и след даденото от „ВиК“ разрешение, се разкрива старата шахта, намираща се вече в гаража и се премества водомера отново в нея и в тези действия също няма нищо незаконосъобразно.

Твърдят, че от ишците е посочено, че четиримата ответници не изпълнявали задълженията си по чл.6 от ЗУЕС, но тази норма е неотнормисима, тъй като видно от приложените документи за собственост, скици и схеми в сградата има два самостоятелни обекти и съгласно изключението на чл.3, ал.1 от ЗУЕС - „За управлението на общите части на сгради в режим на етажна собственост, в които самостоятелните обекти са до три и принадлежат на повече от един собственик, се прилагат разпоредбите на чл. 30, ал. 3, чл. 31, ал. 1 и чл. 32 от Закона за собствеността“, т.е. чл.6 от ЗУЕС е неприложим.

Продължават да смятат, че ишците могат спокойно да изградят собствен водопровод в имота, особено отчитайки обстоятелството, че на единия от тях има и партида във „ВиК“ Ловеч, те по никакъв начин не са им пречили да направят това, като единственото им условие е да не ползват имота.

Молят съда да прекрати производството по исковете, които са недопустими, или ако не уважи първото искане да отмени Решение №352/04.08.2023 г. по гр.д. №243/2022 г., по описа на ЛРС и да отхвърли изцяло предявените искове, като им присъди разноските за двете съдебни инстанции.

В срок е постъпила и втора въззивна жалба от Х. А. Х. и от Г. А. Х. с адрес: ***, и двамата чрез адвокат В. Н. Н. от АК - Ловеч, със съдебен адрес по делото ***, против Решение №352 от 04.08.2023 г. на РС - Ловеч по гр.д. №243/2022 г. с твърдения, че то е недопустимо и неправилно, при нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост.

Считат, че решението е постановено недопустимо и неправилно, поради следните причини:

След като съдът в един момент от производството също стигнал до извода за недопустимост на иска, той дал възможност на ишците да преформулират наново целият петитум на исковата молба, който добил съвсем различно съдържание и това станало с тяхна молба представена на второто заседание по делото на 05.07.2022г., като първото заседание по делото било минало много по-рано - на 26.05.2022 г. и ако съдът е констатирал някакви нередовности на исковата молба, той следвало да даде указания и срок на ишците да ги коригират, а не да дава ход на три съдебни заседания. При описаната фактология считат, че

има нарушение на императивната норма на чл.214, ал.1 от ГПК, която допуска в първото заседание за разглеждане на делото ищецът да може да измени основанието на своя иск, ако с оглед защитата на ответника съдът прецени това за уместно, като той може също, без да измени основанието, да измени своето искане. Твърдят, че след първото заседание, до приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно. Считат, че след завършване на първото заседание по делото ищите не са имали правна възможност да изменят исканията си и съответно този променен петитум не следва да се разглежда от съда и производството по делото следва да бъде прекратено. Твърдят, че въпреки, че е въведено това възражение по същество в последното съдебно заседание, то въобще не е обсъдено в съдебното решение, което го прави и немотивирано.

На следващо място, при изслушване на заключението на съдебно-техническата експертиза, направили възражение, че заключението е тенденционно, като във връзка с размяна на негативни реплики между вещото лице и ответника А., по време на огледите, в заключението са включени оценки, че А. безотговорно бил извършил ремонта на ВиК, че е наливал бетон в шахтата, а това не е вярно. Сочат, че отговора на зададените от тях въпроси е съвсем кратък, като вещото лице правило оценка и на въпросите като несериозни. В тази връзка заключението било оспорено на основание чл.201 от ГПК по искали назначаване на повторно заключение от друго вещо лице, но съдът неоснователно не уважил това наше искане.

Твърдят, че не е станало ясно кое е точно това незаконосъобразно въздействие, което им пречи на ищите и кой точно от ответниците го е извършил, но дори да се приеме, че гаражът не е ситуиран, така както е предвидено по проекта му, то първо това въобще не пречи на ищите да водоснабдят имота си и второ строежа на гаража е станал през 1991г., много преди ищите да станат собственици на имота си.

Считат за доказано, включително от полученото писмо от „ВиК“ Ловеч, че след 2015 година поради постоянни течове и повишено налягане, предизвикващи задържане на вода в шахтата, е поискано от „ВиК“ Ловеч съдействие и е разрешено да се измести водомера и водоснабдяването остава под цялата дължина на гаража. Твърдят, че след даденото от „ВиК“ разрешение, се разкрива старата шахта, намираща се вече в гаража и се премества водомера отново в нея и в тези действия също няма нищо незаконосъобразно.

Изтъкват, че от ищите е посочено, че четиримата ответници не изпълнявали задълженията си по чл.6 от ЗУЕС, но тази норма е неотнормисима, тъй като видно от приложените документи за собственост, скици и схеми в сградата има два самостоятелни обекти и съгласно изключението на чл.3, ал.1 от ЗУЕС - „За управлението на общите части на сгради в режим на етажна собственост, в които самостоятелните обекти са до три и принадлежат на повече от един собственик, се прилагат разпоредбите на чл. 30, ал. 3, чл. 31, ал. 1 и чл. 32 от Закона за собствеността“, т.е. чл.6 от ЗУЕС е неприложим.

Продължават да смятат, че ищите могат спокойно да изградят собствен водопровод в имота, особено отчитайки обстоятелството, че на единия от тях има и партида

във „ВиК“ Ловеч и те по никакъв начин не са им пречили да направят това, като единственото им условие е да не ползват имота.

Моят съда да прекрати производството по исковете, които са недопустими, или ако не уважи първото искане да отмени Решение №352 от 04.08.2023 г. на РС -Ловеч по гр.д. №243/2022 г., по описа на ЛРС и да отхвърли изцяло предявените искове, като им присъди разносните за двете съдебни инстанции.

Правят доказателствено искане да бъде допусната съдебно-техническата експертиза, по която друго вещо лице да отговори на поставените от страните въпроси, тъй като такова искане не било допуснато от първата инстанция.

В срок е получен отговор на въззивната жалба на А. Н. А. и на Й. М. А. от град Л. от страна на С. Н. С. от *** с ЕГН *****- ищец по Гр.Д.№ 243/2022 год. по описа на Районен съд- Ловеч, чрез процесуален представител адвокат П. Л. Д. от АК- Велико Търново, с кантора в град С., като излага, че междувременно на 29.10.2023 г. ищецът С. А. С. е починал и затова отговорът на жалбата се депозира само от името на С. Н. С.. Изтъква, че въззивната им жалба е процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Счита, че с въззивната жалба са наведени неоснователни и необоснова твърдения за недопустимост и за неправилност на обжалваното решение.

Сочи, че неоснователно и необосновано е заявено нарушение на чл.214, ал.1 от ГПК с твърдение за допуснато от съда изменение на петитума на иска след приключването на първото по делото заседание и това твърдение не отговаря на действителното фактическо положение и на единствено възможния правен извод за неотносимост на чл.214, ал.1 от ГПК.

Цитира, че според тази разпоредба, в първото заседание за разглеждане на делото ищецът може да измени основанието на своя иск, ако с оглед защитата на ответника съдът прецени за това за уместно, като той може също, без да измени основанието, да измени своето искане и до приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно.

Сочи, че предявеният иск е с правно основание чл.109 от ЗС, като подчертава, че в нито един момент от първоинстанционното производство ишците не са заявявали искане за изменение основанието на иска си, нито са изменяли своето искане, нито са променяли вида на иска си.

Твърди, че видно от протокола за първото по делото съдебно заседание, проведено на 26.05.2023 г., съдът предоставил на ишците възможност с нарочна молба да уточнят петитума на исквата си молба, като определи срок за това до датата на следващото съдебно заседание, проведено на 06.07.2022 г.

Сочи, че на 06.07.2022 г., в съдебното заседание, изнесено на адреса на процесния имот, от името на ишците е представил уточняваща петитума молба, с копия за всеки от

ответниците (стр.5. в средата на страницата) и веднага след това, в следващия абзац, адвокат Н. като повереник на ответниците Х.и заявил искане за „възможност да се запозная с уточняващата молба", както и да изрази становище по нея до датата на следващото съдебно заседание; на същата страница от протокола е вписано определението на съда, с което отново Стр.2 се дава оценка на молбата като „уточняваща", а не като такава по чл.214, ал.1 от ГПК. Сочи, че със същото определение се предоставила възможност на адвокат Н. да изрази становище по молбата „до следващото по делото открито съдебно заседание" (стр.пета от същия протокол).

Изтъква, че следващото съдебно заседание по делото е проведено на 14.07.2022 г. и от протокола за същото се установява, че адвокат Н., както и никой от ответниците, не е изразил становище по уточняващата молба на ищците, касателно петитума на исковата им молба, като такова становище не е изразено от тях и в съдебното заседание на 27.09.2022 г. и затова съдът е докладвал молбата за уточнение (не за изменение основанието на предявения иск, не и за изменение на иска или за преминаване от един вид към друг вид иск)- стр.6 от протокола, а на стр.7-ма от протокола съдът е постановил „ДОПУСКА УТОЧНЕНИЕ на петитума на исковата молба", като посочва конкретностите на това уточнение, от които се вижда, че уточнението е само редакция на заявения петитум, без да се реализира нито една от хипотезите на чл.214, ал.1 от ГПК.

Изразява съображения, че изменението на иска по основание е налице тогава, когато ищецът се позовава на нов юридически факт, от който извежда претендираното право, наред или вместо с първоначално заявления, а по петитум - когато наред или вместо първоначалното искане отправя ново такова към съда (увеличаване или намаляване размера на иска, преминаване от установителен към осъдителен иск и обратно); изменение на основанието на иска е налице, когато се въвежда ново твърдение за съществуването на факти, които да обосноват основателност на иска на още едно основание, наред с първоначалното; изменение на иск по основание представлява въвеждането на факти, наред с първоначалните, които обуславят съществуването на претендираното от ищеца спорно материално право и в резултат на това се достига до обективно съединяване на исковете при условията на евентуалност. Сочи, че до изменение на иск по основание може да се достигне и чрез оттегляне или отказ на първоначално предявения иск и предявяване на иск чрез въвеждане на ново основание.

Твърди, че е видно от уточняващата молба на ищците, представена в съдебното заседание на 06.07.2022 г., че не се навеждат твърдения за нови факти: право-пораждащи, правоизключващи, правопогасяващи или правоотлагащи, а само се редактира текста на първоначално заявления петитум, при запазване на него вото смислово съдържание.

Прави извод, че не се касае за изменение на иска по смисъла на чл.214, ал.1, изр. първо от ГПК, което да е следвало да бъде заявено до края на първото по делото съдебно заседание и точно по тази причина съдът е предоставил на ответниците възможност да изрази становище по уточняващата молба, вместо да им предостави срок за отговор на изменен иск, каквото изменение по смисъла на чл.214, ал.1 от ГПК не е правено , като

цитира практика на ВКС в този смисъл. Сочи, че видно от уточняващата молба на ищците, не е налице и изменение на иска чрез намаляване, което всъщност би представлявало десезиране на съда с част от предмета на спора, като в този случай би следвало да намерят приложение правилата на чл. 232 ГПК -оттегляне на иска и чл. 233 ГПК- отказ от иска. Твърди, че се вижда от същата уточняваща молба, че ищците не са увеличили исковата си претенция по размер, както и не са преминали от един към друг вид искова защита на претенцията си и предвид на изложеното, оплакването по т.1 от въззивната жалба е неоснователно.

Относно оплакването по т.2 от жалбата изтъква, че в съдебно заседание на 10.11.2022 г. се направило искане да не се дава ход на делото поради заболяване на ответника А. Н. А., който не е представляван от повереник- адвокат, но това искане било отхвърлено като неоснователно поради противоречие със закона, като едновременно с това съдът постановил гаранции за правото на защита на А. чрез предоставена му даде възможност в определения от съда срок да изрази становище по докладваните от съда доказателства, събрани в това заседание, от което А. се възползвал в с.з. на 30.11.2022 г).

Изтъква, че към молбата на А. с вх. № 10009/10.11.2022 г. било представено медицинско направление за изследване на А. с предписан в него домашен режим за лечение.

Твърди, че съдът констатирал, че направеното искане е неоснователно като противоречащо на чл.142, ал.2 от ГПК (в редакцията към датата на съдебното заседание) и на чл.18, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ).

Сочи, че според разпоредбата на чл.142, ал.2 от ГПК (в редакцията отпреди изменението ѝ (ДВ, бр. 11 от 2023 г., в сила от 2.02.2023 г.), съдът отлага делото, ако страната и пълномощникът ѝ не могат да се явят поради препятствие, което страната не може да отстрани.

Излага,че съгласно разпоредбата на чл. 18, ал.2 от НМЕ, при определен домашен амбулаторен или свободен режим осигуреният е длъжен, ако е необходимо, да се яви пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт през периода на разрешения отпуск поради временна неработоспособност, освен ако представи "Медицинско удостоверение" по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и министъра на правосъдието, в което е отбелязано, че заболяването на лицето не позволява явяването му пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт и въпросът за приложението на цитираните разпоредби е решен трайно и еднопосочно в съдебната практика, наложена от ВКС, която цитира.

Сочи, че представеното от А. направление категорично не се вменя нито като форма, нито като съдържание в образца на удостоверението по чл.18, ал.2 от НМЕ, с което да докаже невъзможност да се яви пред съда, като вместо това, видно от съдържанието на представеното направление, на А. е предписан режим за лечение „домашен амбулаторен“, квалифициран в цитираното решение на ВКС по смисъла на чл.15, ал.1, т.3, б. „в" и т.4 от НМЕ като един от двата „най-леки режими за лечение“.

Изтъква, че предвид на установеното и в съответствие с императивната правна уредба на цитираните текстове от ГПК и НМЕ правилно и законосъобразно съдът е констатирал неоснователност на искането на А. да не се дава ход на делото в съдебното заседание на 10.11.2022 г, а освен това, съдът изрично предоставил на този ответник процесуалната възможност да защити правата си чрез определянето на 7-дневен срок след изтичане на направлението за заболяването му, като се запознае с докладваните в това заседание от съда молби и доказателства и да изрази становище по тях.

Отново следва да се посочи, че А. се възползва от тази възможност в съдебното заседание на 30.11.2022 г. (отразено на стр.2, абзац първи от протокола).

Предвид на установеното счита оплакването по т.2 от тази въззивна жалба за неоснователно.

Твърди, че в жалбата е направено възражение за недопустимост на решението спрямо тях с твърдение, че не са пасивно процесуално легитимирани и е възражено, че за тях е останало неясно в какво се изразява вмененото им от ищите пречене последните да ползват жилищния си имот.

Счита направените възражения в тези два пункта от жалбата за противоречащи на закона и на доказателствата по делото.

Приема за безспорно, че в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 по КKKP на град Ловеч има два жилищни имота, този на С. Н. С. и на покойния ѝ вече съпруг С. А. С. е с идентификатор 43952.509.9585.4.1, който се намира на първия жилищен етаж в сградата, а жилищният имот на ответниците Г. и Х. Х.и, ползван от ответниците А. Н. А. и Й. М. А. с идентификатор 43952.509.9585.4.2 и се намира на втория жилищен етаж.

Твърди, че водоподаването към двата жилищни имота е обект на заключението по назначена съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице инж. Д. И., което е изготвено след два огледа на място, извършени от вещото лице в изнесени съдебни заседания на 06.07.2022 г. и на 14.07.2022 г. в присъствието на страните.

Изтъква, че според това заключение, водоподаването към поземления имот, в който са описаните обекти на собственост, се осъществява чрез само едно сградно водопроводно отклонение (СВО)- т.3 от раздел II- Обстоятелства по делото от заключението, като част от това отклонение е шахта в двора, изградена при започване на строителството на процесната сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 и на нейния западен близък с идентификатор 43952.509.9585.1 (т.4 от същото заключение, раздел II-Обстоятелства по делото). Твърди, че в шахтата е бил изграден водомерен възел с един индивидуален водомер за водоснабдяване на сградата с идентификатор 43952.509.9585.4, както и на сградата с идентификатор 43952.509.9585.1, като тези сгради, коментирани в заключението като сгради- близнаци, след общата шахта на посоченото СВО, имат самостоятелни вътрешни водопроводни инсталации, които са автономни една от друга (т.9 от раздел II на заключението).

Сочи, че вътрешната сградна водопроводна инсталация на сградата с идентификатор 43952.509.9585.4 е била изградена от стоманени поцинковина тръби, като

една обща тръба е идвала от външната шахта на СВО и е преминавала през друга, по-малка шахта, изградена в северозападната изба. Сочи, че след вътрешната малка шахта питейната вода достигала до двата жилищни етажа по вертикална стоманена поцинкована тръба, обща за двата етажа, като чрез съответни отклонения от главната тръба се осигурявала вода в двата жилищни и в зимничния етаж (т.10 от раздел II Обстоятелства по делото). Твърди, че в периода, когато жилищната сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 е била построена, отделни водомери за отчитане на питейната вода по отделните етажи не е имало на принципа една сграда- един водомер, една партида (т. 11 от раздел II Обстоятелства по делото).

Изтъква, че върху незастроената част от общинския имот с идентификатор 43952.509.9585, между процесната сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 и ул. „П.Р.“, въз основа на отстъпено право на строеж ответникът А. А. е построил през 1992 г. самостоятелен обект хангар- гараж, депо(т.12 от Раздел II- Обстоятелства по делото). Сочи, че гаражът, видно от цитираният нотариален акт № 187, том IV, рег. №2640, дело № 334/2014 г. по регистъра на Нотариус Н.Т., е собственост на ответниците Г. и Х. Х.и и е с идентификатор 43952.509.9585.6 и се ползва от ответниците А. и Й. А.и.

Излага, че от 2007 г. относно водоподаването към жилищната сграда с идентификатор 43952. 509. 9585.4 съществуват две партиди:тази под номер 122100 е на името на ответника Г. Х. и е активна, т.е. по нея се отчита водоподаването към притежавания от нея и ответника Х. Х. самостоятелен обект- жилищен етаж, ползван от ответниците А. и Й. А.и.

Твърди, че партидата под номер 122314 е регистрирана на 27.11.2007 г. на името на ищеца С. С. за отчитане водоподаването към притежавания от ищите жилищен етаж с идентификатор 43952.509.9585.4.1 и тази партида е неактивна и по нея не се отчитат водни количества.

Излага, че от заключението по техническата експертиза е установено, че причината за това е прекъснато водоподаване на собствения на ищите обект в сградата, т.е. към притежавания от тях първи жилищен етаж (т.17.3. от раздел II- Обстоятелства по делото).

Излага, че на неустановена дата ответникът А. А. (т.21 от раздел II Обстоятелства по делото) е сменил индивидуалния водомер по партида №122100, като водомерът е бил преместен от него в малката вътрешна шахта в северозападната изба и по-късно е върнал същия водомер в общата шахта извън процесната сграда.

Твърди, че ответникът А. А. е извършил промяна в съществуващата водопроводна инсталация, изградена от стоманени поцинковани тръби, започващи от същата обща за сградата външна водомерна шахта, която попада в изградените от него външен гараж с идентификатор 43952.509.9585.4.6 (понастоящем собствен на ответниците Г. и Х. Х.и, но ползван от ответниците А. и Й. А.и). Изтъква, че новата водопроводна инсталация е изградена от пластмасови полипропиленови тръби и тази нова инсталация започва след общия водомер на СВО, продължава под общото стълбище към входа на сградата, след което продължава вътре в жилищната сграда. Изтъква, че според вещото лице,

представените от ответниците протоколи, съставени от служители на „ВиК-Ловеч“, не представляват разрешения за корекция на водопроводната инсталация на сградата по начина, извършен от ответника А. А. и съществуващ към момента (т.26 и т.27 от раздел II Обстоятелства по делото).

Сочи, че при двата огледа на място вещото лице е констатирало, че в притежавания от ищците самостоятелен обект- етаж първи от процесната сграда, няма водоподаване, както и че в притежавания от ответниците Х.и и ползван от ответниците А.и обект-втори жилищен етаж има водоподаване.

Твърди, че вещото лице е установило, че съществуващата в сградата водопроводна инсталация чрез стоманена поцинкована тръба, водеща от северозападната изба към първия жилищен етаж, е била прекъсната (раздел 3- Констативно- съобразителна част от заключението, т. 1.1-6, листове 117-118 от делото).

Сочи, че експертът е установил част от вертикалната обща стоманена поцинкована тръба, преминаваща през плочите на двата жилищни етажа като част от първоначално съществуващата водопроводна инсталация на жилищната сграда, оставена без хранване с питейна вода, срязана и затапена (т.П от заключението на лист 120 от делото). Счита ,че това срязване и затапване е открито след преминаването на тръбата през подовата плоча на жилищния обект на втория жилищен етаж, собствен на ответниците Х.и и ползван от ответниците А.и. Излага, че вещото лице е констатирало, че след изграждането на новата инсталация от пластмасови тръби (за което експертът е установил, че липсват съответните разрешения), старата водопроводна инсталация не е била нужна на ответниците и връзката ѝ с вътрешната хоризонтална водопроводна инсталация е била прекъсната, в резултат на което към жилищния етаж на ищците е било прекъснато водоподаването (т.П от заключението, лист 120-121 от делото).

Според него, за вещото лице е безспорно (т.12 от заключението, лист 121 от делото), че в съществуващата водопроводна инсталация в жилищния етаж на ответниците има течаща питейна вода, която достига до етажа им по друго трасе, различно от това, което е било изградено по време на строителството на сградата с идентификатор 43952.509.9585.4 и друго ново трасе е било допълнително изградено от пластмасови тръби до помещенията в зимничния етаж и до оранжерия в двора, ползвани само от ответниците.

Твърди, че в заключителната част на експертизата причината за липса на водоподаване към притежавания от ищците жилищен етаж е обоснован с прекъсване на връзката между водопроводната инсталация в сградата, монтирана при изграждането ѝ, с този жилищен етаж (отговор на въпрос №3, лист 124 от делото). Соци, че общият водомер, монтиран от ВиК-Ловеч, през който трябва да преминава цялото количество питейна вода за сградата, включително и за собствения на ищците етаж, се намира в сградата, представляваща хангар-депо, гараж с идентификатор 43952.509.9585.6, собственост на ответниците Г. и Х. Х.и и ползван от ответниците А. и Й. А.и (отговор на въпрос №6, лист 124 от делото).

Твърди, че предвид на констатациите си относно обективно установените от него находки, вещото лице е заключило (отговор на въпроси №9 и №10, лист 127 от делото), че за възстановяване на водоподаването към притежавания от ищците жилищен етаж, при извършване на проектни и строителни дейности съответните специалисти следва да имат достъп до сградата с идентификатор 43952.509.9585.6 и до общата шахта с общия водомер в тази шахта; до външното подстълбищно пространство на ниво зимничен етаж, в което се влиза през отвор в стената от сграда с идентификатор 43952.509.9585.6 и до вътрешното подстълбищно пространство, в което се влиза през метална врата на ниво зимничен етаж в същата сграда.

Излага, че видно от обстоятелствената част на същото заключение и от раздела за констатациите на вещото лице при извършените от него огледи, достъпът на ищците до всяко едно от тези места е препятстван поради заключването им от ответниците.

Излага, че това също е установено по проверката, разпоредена по сигнала на ищците до Районна прокуратура- Ловеч и събраните в хода на проверката данни ведно с приложенията към нея като документи, са приобщени към доказателствата по делото.

Сочи, че преди завеждане на исковата им молба ищците са направили персонални искания до всеки един от ответниците за осигуряване на такъв достъп, както следва:

До ответника Г. А. Х. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка №ИД PS 5285 000780 G, получено на 07.01.2020г;

До ответника Х. А. Х. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка №R PS 5250 00BM5U P, , като ответникът е отказал да получи писмото и поканата;

До ответника Й. М. А. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка № ИД PS 5285 0007IJ 9, която покана е получена на 17.10.2020 г;

До ответника А. Н. А. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка № ИД PS 5285 0007IH 7, която покана е получена на 17.10.2020 г., като на получените покани не е отговорено нито в определения от ищците срок, нито до образуването на делото и видно от становището на ответниците, заявено по реда на чл.131 от ГПК, те считат искането на ищците за такъв достъп за неоснователно.

Сочи, че въз основа на тези установени по делото факти съдът е формирал обоснования си извод в какво точно се изразяват увреждащите действия по отношение на ищците и кои са техните извършители.

Твърдят, че неоснователното действие се изразява в отказа на ответниците да предоставят на ищците достъп до собствен на ответниците Х.и гараж с идентификатор, 43952.509.9585.6, ползван от ответниците А.и, както и достъп до общи части подстълбищно пространство на ниво зимничен етаж в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4.

Смята, че преченето се изразява в това, че ищци са лишени от възможността да извършат възстановяване на водоподаването към техния жилищен етаж и това

възстановяване налага искания от тях достъп, за да могат ищите да владят и ползват собственото си жилище в сградата по предназначение без пречки, по-големи от обикновените.

Изтъкват, че за извършването на възстановяване на водозахранването на обекта, собственост на ищите, е необходимо да се влезе в самостоятелния обект- гараж на ответниците Х.и, но отказания от тях достъп, както и от ползвателите на гаража-ответниците А.и, е това неоснователно действие, пречещо на ищите да упражняват своето правото на собственост върху техния самостоятелен обект, тъй като неизвършването на работите по проектиране и възстановяване на водозахранването създава за ищите пречки за използването имота й, по-големи от обикновените. Цитира практика на ВКС в подкрепа на това становище като счита, че поради това оплакването в т.3 и т.4 от жалбата е неоснователно.

Според въззиваемата въпросът дали е относима към решаването на спора разпоредбата на чл.6 от ЗУЕС е без правно значение.

Изтъква, че съгласно трайната и непроменлива съдебна практика определянето на правната квалификация на предявения иск е дейност на съда по приложението на материалния закон, която се извършва въз основа на фактическите твърдения и петитума, но и в съответствие с установеното по делото, които твърдения и становището на ищеца за правната квалификация на претенцията не ограничават съда да даде защита според действително осъщественото правно основание и това свое задължение за определяне на правилната правна квалификация на предявения иск съобразно фактическите твърдения, а не съобразно посочената от ищеца, първоинстанционният съд е изпълнил в настоящия казус.

Сочи ,че в исковата молба са изложени ясни и категорични фактически твърдения на ищите и истинността на тези фактически твърдения е безспорно установена с приетото заключение по назначената съдебно- техническа експертиза.

Прави извод, че съдът в изпълнение на законовите си задължения за определяне на правната квалификация (без съобразяване с дадената от ищеца) и за правилното подвеждане на неговите фактически твърдения към приложимата правна норма, е определил правилно правната квалификация на предявения иск, като е изключил от приложимия закон разпоредбата на чл.6 от ЗУЕС.

Относно възражението на жалбоподателите (стр. втора, последния абзац)-ищите да изградят собствено водопроводно отклонение заявява, че по отношение на жилищните имоти, обособени като отделни жилища в една и съща сграда с идентификатор 43952.509.9585.4, е налице етажна собственост по смисъла на чл. 37 от ЗС.

Твърди, че в разпоредбата на чл. 38, ал.1 от ЗС относно гради, в които етажи или части от етажи принадлежат на различни собственици, кои обекти или елементи от сградната конструкция са общи на всички собственици и измежду тях изрично са посочени вратите към общи тавански и избени помещения, както и главните линии на всички видове инсталации и централните им уредби и всичко друго, което по естеството си или по

предназначение служи за общо ползване или Ex lege, водопроводната инсталация на сградата с посочения идентификатор е обща част по естеството си. Смята, че установената от вещото лице невъзможност пълноценно да се ползва тази инсталация от ищците според нейното предназначение пречатства и пълноценното ползване на самостоятелния им обект в сградата, която е в режим на етажна собственост.

Счита за неоснователни и противни на закона твърденията на ответниците, че са индивидуални собственици на сградното водопроводно отклонение от улица „П.Р.“ до общата водопроводна шахта, както и на самата шахта, която е останала под гаража с идентификатор 43952.509.9585.6 и на съдържащите се в шахтата елементи от сградната водопроводна инсталация, тъй като етажни собственици ищците притежават право на собственост върху съответните идеални части на общите части от сградата, измежду които е и сградната водопроводна инсталация и така ищците са страна по материалните правоотношения във връзка с общите части на сградата. Смята за несъстоятелни и противни на закона твърденията на ответниците, че ищците биха могли да извършат желаното от тях възстановяване на водоподаването към имота им чрез изграждане на друго сградно водопроводно отклонение.

Заявява, че от заключението на вещото лице по извършената съдебно-техническа експертиза се установява, че според действащата нормативна уредба към сградата с идентификатор 43952.509.9585.4 може да съществува само едно водопроводно отклонение и от това следва, че нормативно няма възможност ищците да възстановят водоподаването им към своя жилищен имот чрез изграждане на ново водопроводно отклонение.

Сочи, че същевременно, от заключението по техническата експертиза се установява, че необходимите действия по проектиране и възстановяване на водоподаването към имота на ищците би се извършил най-бързо, най-лесно и най-евтино чрез осигуряване на достъп до самостоятелния обект на ответниците Х.и- гараж с идентификатор 43952.509.9585.6, който обект е собствен на ответниците Х.и, но се ползва от ответниците А.и.

Цитира е съдебна практика, според която необходимостта от предоставяне на достъп до чужд имот е налице не само когато е невъзможно работата да бъде извършена без осигуряването на достъп, но и когато чрез осигуряването на достъп тя би се извършила по-лесно, по-добре и/или по-ефективно.

Предвид на изложеното моли съда да постанови въззивно решение, с което да потвърди изцяло решение №352/04.08.2023 г.по Гр.Д. №243/2022 г. по описа на Районен съд- Ловеч,като присъди на С. Н. С. направените от нея разноски пред въззивния съд.

В срок е постъпил отговор на въззивната жалба от С. С. Д. от град ***, с ЕГН *****, конституирана като ищец по Гр.Д.№ 243/2022 год. по описа на Районен съд- Ловеч с определение № 992/20.11.2023 г. по същото дело, чрез процесуален представител адвокат П. Л. Д. от АК- Велико Търново на въззивната жалба на Х. А. Х. и на Г. А. Х. от град Л., в който сочи, че неговите доверителите С. Н. С., ЕГН ***** и С. А. С., ЕГН ***** са ищци по Гр.Д. № 243/2022 г. по описа на Районен съд- Свищов, като адвокатското му пълномощно е приложено по делото. Твърди, че междувременно, на

29.10.2023 г. ищецът С. А. С. е починал и с определение №992/20.11.2023 г. Районен съд-Ловеч е заличил С. А. С. като ищец по делото и е конституирал С. С. Д. в това процесуално качество. Счита, че въззивната жалба е процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Счита, че всяко едно от оплакванията във въззивната жалба, направени в общо четири пункта, е неоснователно.

Неоснователно и необосновано е заявено нарушение на чл.214, ал.1 от ГПК с твърдение за допуснато от съда изменение на петитума на иска след приключването на първото по делото заседание, тъй като според него това твърдение не отговаря на действителното фактическо положение и на неговата правна оценка според разпоредбата на чл.214, ал.1 от ГПК, тъй като според тази разпоредба, в първото заседание за разглеждане на делото ищецът може да измени основанието на своя иск, ако с оглед защитата на ответника съдът прецени това за уместно, като той може също, без да измени основанието, да измени своето искане и до приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно.

Твърди, че предявеният иск е с правно основание чл.109 от ЗС и в нито един момент от първоинстанционното производство ищите не са заявявали искане за изменение основанието на иска си, нито са изменяли своето искане, нито са променяли вида на иска си, като видно от протокола за първото по делото съдебно заседание, проведено на 26.05.2023 г., съдът е предоставил на ищите възможност с нарочна молба да уточнят петитума на исковата си молба, като е определил срок за това до датата на следващото съдебно заседание, проведено на 06.07.2022 г.

Сочи, че на 06.07.2022 г., в съдебното заседание, изнесено на адреса на процесния имот, от името на ищите е представил уточняваща петитума молба, с копия за всеки от ответниците (протоколът от с.з с посочената дата, стр.5, в средата на страницата) и веднага след това, в следващия абзац, адвокат Н. е заявил искане за „възможност да се запозная с уточняващата молба“, както и да изрази становище по нея до датата на следващото съдебно заседание.

Твърди, че на същата страница от протокола е вписано определението на съда, с което отново се дава оценка на молбата като „уточняваща“, а не като такава по чл.214, ал.1 от ГПК и със същото определение се предостави възможност на адвокат Н. да изрази становище по молбата „до следващото по делото открито съдебно заседание “ (стр.пета от същия протокол).

Сочи, че следващото съдебно заседание по делото е проведено на 14.07.2022 г. и от протокола за същото се установява, че адвокат Н., както и никой от ответниците, не е изразил становище по уточняващата молба на ищите, касателно петитума на исковата им молба, като такава становище не е изразено от тях и в съдебното заседание на 27.09.2022 г. и затова съдът е докладвал молбата за уточнение (а не за изменение основанието на

предявения иск, не и за изменение на иска или за преминаване от един вид към друг вид иск)- стр.6 от протокола. На стр.7-ма от протокола с тази дата съдът е посочил конкретностите на това уточнение, от които се вижда, че уточнението е само редакция на заявения петитум, без да се реализира нито една от хипотезите на чл.214, ал.1 от ГПК.

Твърди, че видно от уточняващата молба на ищците, представена в съдебното заседание на 06.07.2022 г., че не се навеждат твърдения за нови факти: право-пораждащи, правоизключващи, правопогасяващи или правоотлагащи , а само се редактира текста на първоначално заявения петитум, при запазване на неговото смислово съдържание и следователно, не се касае за изменение на иска по смисъла на чл.214, ал.1, изр. първо от ГПК, което да е следвало да бъде заявено до края на първото по делото съдебно заседание и по тази причина съдът е предоставил на ответниците възможност да изрази становище по уточняващата молба, вместо да им предостави срок за отговор на изменен иск, каквото изменение по смисъла на чл.214, ал.1 от ГПК не е правено. Твърди, че видно от уточняващата молба на ищците, не е налице и изменение на иска чрез намаляване, което всъщност би представлявало десезиране на съда с част от предмета на спора. В този случай би следвало да намерят приложение правилата на чл. 232 ГПК - оттегляне на иска и чл. 233 ГПК-отказ от иска. Твърди, че е видно от същата уточняваща молба, че ищците не са увеличили исковата си претенция по размер, както и не са преминали от един към друг вид искова защита на претенцията си, поради което оплакването е неоснователно.

Излага, че заключението на вещото лице Д. И. е изслушано и прието в съдебното заседание по делото, проведено на 27.09.2022 г., ведно с приложение №1 като неразделна част от него и по искането на адв. Н. за повторна съдебно- техническа експертиза съдът се е произнесъл в съдебно заседание на 17.01.2023 г., като е оставил искането без уважение. Твърди, че съгласно разпоредбата на чл.201, предл. второ от ГПК, повторно заключение се възлага, когато първоначалното не е обосновано и възниква съмнение за неговата правилност, като целта на експертизата в гражданския процес е да даде възможност на решаващия орган да ползва достиженията на науката, изкуството или техниката, за което съдът не притежава необходимите знания и по аргумент от чл.201, предл. второ от ГПК , следва, че повторна експертиза се назначава когато първоначалната е негодна да изпълни възложените ѝ процесуални функции.

Твърди, че искането за повторна експертиза е направено без конкретни твърдения за неправилност на първоначалното заключение.

Изтъква, че в с.з. на 27.09.2022 г. единствено е заявено, че при двата огледа на процесния имот, извършени в изнесените съдебни заседания на 06.07.2022 г. и на 14.07.2022 г. са били разменени реплики между вещото лице и ответника А., които водели до съмнение в безпристрастността на експерта, а съдържанието на тези „реплики" са надлежно отразени в протоколите за съдебните заседания, проведени на 06.07.2022 г. и на 14.07.2022 г.

Според него се вижда от прочита на протокола, че не се касае за реплики в смисъл на противостоящи си твърдения с проява на лично, в това число неприязнено отношение, а

за въпроси на вещото лице по предмета на възложената му експертиза и отговори на ответника А. като извършител на определени фактически действия, за които вещото лице е установило, че имат за краен резултат прекъсване на водоснабдяването към притежаваното от С. и С. С. жилище- самостоятелен обект с идентификатор 43952.509.9585.4.1 с административен адрес в град ***.

Смята, че в теорията и практиката се приема, че искането за повторна експертиза (както и за назначаване на допълнителна) трябва задължително да е обосновано и конкретно свързано с нерешени или неправилно решени задачи и в съответствие с това принципно разбиране ВКС последователно налага практиката, че такова искане може да бъде уважено само ако се посочат основателни възражения за непълнота и неизясненост и по аргумент за по-силното основание, неподкрепеното с доказателства твърдение за такива слабости на едноличното експертно заключение не дава основание за уважаване на искането и по тези съображения оплакването по т.2 от въззивната жалба се явява неоснователно.

Счита, че по делото е установена в степен на безспорност идентификацията на самостоятелни обекти в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585, като е установено, че обектите на собственост на ответниците Г. А. Х. и Х. А. Х. се ползват от родителите на първата - ответниците А. Н. А. и Й. М. А., въз основа на учредено им безвъзмездно пожизнено право на ползване.

Смята за безспорно, че в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 по КККР на град Ловеч има два жилищни имота, този на С. Н. С. и на С. А. С. е с идентификатор 43952.509.9585.4.1 и се намира на първия жилищен етаж в сградата, а жилищният имот на ответниците Г. и Х. Х.и, ползван от ответниците А. Н. А. и Й. М. А. с идентификатор 43952.509.9585.4.2, се намира на втория жилищен етаж, като водоподаването към двата жилищни имота е обект на заключението по назначена съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице инж. Д. И..

Твърди, че заключението е изготвено след два огледа на място, извършени от вещото лице в изнесени съдебни заседания на 06.07.2022 г. и на 14.07.2022 г. в присъствието на страните и според него водоподаването към поземления имот, в който са описаните обекти на собственост, се осъществява чрез само едно сградно водопроводно отклонение (СВО)- т.3 от раздел II- Обстоятелства по делото от заключението.

Цитира, че част от това отклонение е шахта в двора, изградена при започване на строителството на процесната сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 и на нейния западен близък с идентификатор 43952.509.9585.1 (т.4 от същото заключение, раздел II- Обстоятелства по делото). В шахтата е бил изграден водомерен възел с един индивидуален водомер за водоснабдяване на сградата с идентификатор 43952.509.9585.4, както и на сградата с идентификатор 43952.509.9585.1. Тези сгради, коментирани в заключението като сгради-близнаци, след общата шахта на посоченото СВО, имат самостоятелни вътрешни водопроводни инсталации, които са автономни една от друга (т.9 от раздел II на заключението).

Сочи, че вътрешната сградна водопроводна инсталация на сградата с

идентификатор 43952.509.9585.4 е била изградена от стоманени поцинковина тръби, като една обща тръба е идвала от външната шахта на СВО и е преминавала през друга, по-малка шахта, изградена в северозападната изба, като цитира заключението на вещото лице подробно.

Твърди, че видно от обстоятелствената част на същото заключение и от раздела за констатациите на вещото лице при извършените от него огледи, достъпът на ишците до всяко едно от тези места е препятстван поради заключването им от ответниците, като изложеното по-горе също е установено по проверката, разпоредена по сигнала на ишците до Районна прокуратура- Ловеч, като събраните в хода на проверката данни ведно с приложенията към нея като документи, са приобщени към доказателствата по делото.

Твърди, че преди завеждане на исковата им молба ишците са направили персонални искания до всеки един от ответниците за осигуряване на такъв достъп:

До ответника Г. А. Х. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка №ИД PS 5285 000780 G, получено на 07.01.2020г;

До ответника Х. А. Х. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка №R PS 5250 00BM5U P, , като ответникът е отказал да получи писмото и поканата;

До ответника Й. М. А. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка № ИД PS 5285 0007IJ 9, която покана е получена на 17.10.2020 г.;

До ответника А. Н. А. е отправена покана за осигуряване на достъп, изпратена чрез препоръчано писмо с обратна разписка № ИД PS 5285 0007IH 7, която покана е получена на 17.10.2020 г., като на получените покани не е отговорено нито в определения от ишците срок, нито до образуването на делото и видно от становището на ответниците, заявено по реда на чл. 131 от ГПК, те считат искането на ишците за такъв достъп за неоснователно.

Сочи, че въз основа на тези установени по делото факти съдът е формирал обобщения си извод в какво точно се изразяват увреждащите действия по отношение на ишците и кои са техните извършители.

Твърди, че неоснователното действие се изразява в отказа на ответниците да предоставят на ишците достъп до собствен на ответниците Х.и гараж с идентификатор, 43952.509.9585.6, ползван от ответниците А.и, както и достъп до общи части подстълбищно пространство на ниво зимничен етаж в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 и преченето се изразява в това, че ишците са лишени от възможността да извършат възстановяване на водоподаването към техния жилищен етаж и това възстановяване налага искания от тях достъп, за да могат ишците да владеят и ползват собственото си жилище в сградата по предназначение без пречки, по-големи от обикновените.

Изтъква, че за извършването на възстановяване на водозахранването на обекта, собственост на ишците, е необходимо да се влезе в самостоятелния обект-гараж на ответниците Х.и, но отказания от тях достъп, както и от ползвателите на гаража-

ответниците А.и, е това неоснователно действие, пречещо на ищите да упражняват своето правото на собственост върху техния самостоятелен обект, тъй като неизвършването на работите по проектиране и възстановяване на водозахранването създава за ищите пречки за използването имота й, по-големи от обикновените и затова оплакването в т.3 от жалбата е неоснователно.

Според него въпросът дали е относима към решаването на спора разпоредбата на чл.6 от ЗУЕС е без правно значение, тъй като съгласно трайната и непроменлива съдебна практика определянето на правната квалификация на предявения иск е дейност на съда по приложението на материалния закон, която се извършва въз основа на фактическите твърдения и петитума, но и в съответствие с установеното по делото, които твърдения и становището на ищеца за правната квалификация на претенцията не ограничават съда да даде защита според действително осъществено правно основание и това свое задължение първоинстанционният съд е изпълнил в настоящия казус.

Сочи, че в исковата молба са изложени ясни и категорични фактически твърдения на ищите и истинността им е безспорно установена с приетото заключение по назначената съдебно-техническа експертиза и при това положение, съдът в изпълнение на законовите си задължения е определил правилно правната квалификация на предявения иск, като е изключил от приложимия закон разпоредбата на чл.6 от ЗУЕС.

Твърди, че по отношение на жилищните имоти, обособени като отделни жилища в една и съща сграда с идентификатор 43952.509.9585.4, е налице етажна собственост по смисъла на чл. 37 от ЗС, като в разпоредбата на чл. 38, ал.1 от ЗС относно сгради, в които етажи или части от етажи принадлежат на различни собственици, кои обекти или елементи от сградната конструкция са общи на всички собственици и измежду тях изрично са посочени вратите към общи тавански и избени помещения, както и главните линии на всички видове инсталации и централните им уредби и всичко друго, което по естеството си или по предназначение служи за общо ползуване.

Сочи, че *Ex lege*, водопроводната инсталация на сградата с посочения идентификатор е обща част по естеството си, като е установена от вещото лице невъзможност пълноценно да се ползва тази инсталация от ищите според нейното предназначение и препятства и пълноценното ползване на самостоятелния им обект в сградата, която е в режим на етажна собственост.

Смята за неоснователни и противни на закона твърденията на ответниците, че са индивидуални собственици на сградното водопроводно отклонение от улица „П.Р.“ до общата водопроводна шахта, както и на самата шахта, която е останала под гаража с идентификатор 43952.509. 9585.6 и на съдържащите се в шахтата елементи от сградната водопроводна инсталация, тъй като етажни собственици ищите притежават право на собственост върху съответните идеални части на общите части от сградата, измежду които е и сградната водопроводна инсталация и следователно, ищите са страна по материалните правоотношения във връзка с общите части на сградата. Смята за несъстоятелни и противни на закона твърденията на ответниците, че ищите биха могли да извършат желаното от тях

възстановяване на водоподаването към имота им чрез изграждане на друго сградно водопроводно отклонение, тъй като от заключението на вещото лице по извършената съдебно-техническа експертиза се установи, че според действащата нормативна уредба към сградата с идентификатор 43952.509.9585.4 може да съществува само едно водопроводно отклонение и от това следва, че нормативно няма възможност ишците да възстановят водоподаването им към своя жилищен имот чрез изграждане на ново водопроводно отклонение.

Сочи, че от заключението по техническата експертиза се установява, че необходимите действия по проектиране и възстановяване на водоподаването към имота на ишците би се извършил най-бързо, най-лесно и най-евтино чрез осигуряване на достъп до самостоятелния обект на ответниците Х.и- гараж с идентификатор 43952.509.9585.6, който обект е собствен на ответниците Х.и, но се ползва от ответниците А.и.

Предвид на изложеното моли съда да постанови въззивно решение, с което да потвърди изцяло решение №352/04.08.2023 г.по Гр.Д. №243/2022 г. по описа на Районен съд- Ловеч, като присъди на С. Н. С. направените от нея разноски пред въззивния съд.

Подаден е отговор от С. С. Д. от град ***, с ЕГН *****, чрез процесуален представител адвокат П. Л. Д. от АК- Велико Търново на въззивната жалба на А. Н. А. и на Й. М. А. от град Л. с идентично съдържание на отговора на въззивната жалба с вх. №12067/15.12.23 г.

Въззивниците А. и Й. А.и се явяват лично в съдебно заседание и поддържат въззивната си жалба на изложените в нея основания, като изразяват становище, че не искат да им се влиза в изота и ишците да си имат тяхна си партида.

Въззивникът Х. Х. не се явява, а въззивницата Г. Х. се явява лично, като за двамата в съдебно заседание се явява адвокат В. Н., който поддържа въззивната им жалба на изложените в нея основания, като изтъква нарушението на чл.214 ал.1 от ГПК, като макар да не представлява А. А. се позовава на нарушение на чл.142 ал.2 от ГПК тъй като съдът е дал ход на делото въпреки представен болничен лист и молба за отлагането му на това основание. Моли съда да атмени решението на ЛРС и да отхвърли исквете, ако не бъде уважено искането за прекратяване на делото и да им бъдат присъдени разноските по делото по представен списък. Г. Х. застъпва становище, че поради постоянни наводнения и течове в мазите се е наложило да преместят водомера, като твърди, че ишците не живеят постоянно в имота и искат те да са независими от тях.

От въззиваемите лично се явява С. Д., а за двете се явява адв.Д. в съдебно заседание, като поддържа отговорите им с твърдения, че решението на съда е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, като се присъдят разноски по делото на С. Д. пред въззивната инстанция.

От представените по делото доказателства: гр.д.№243/2022 г. на ЛРС, от обясненията на страните, от всички тези доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка и обусловеност съдът приема за установени следните

фактически обстоятелства:

Атакуваният съдебен акт е връчен на въззивниците А.и на 8.09.23 г., а тяхната жалба е подадена на 21.08.23 г., а на въззивниците Х.и на 1.09.23 г, като тяхната жалба е подадена на 15.09.23 г. т.е. в законоустановения срок от легитимирани лица, поради което са допустими.

Първото оплакване на въззивниците е, че съдебното решение е недопустимо, тъй като съдът в нарушение на разпоредбата на чл.214 ал.1 от ГПК е допуснал да се преформулира целият петитум на исковата молба-5.07.22 г. доста след първото по делото заседание, проведено на 26.05.22 г, а освен това е даден ход на делото в нарушение на разпоредбата на чл.142 ал.2 от ГПК, тъй като А. А. е представил болничен лист, но въпреки това съдебното заседание е проведено на 10.11.2022 г.

Настоящата инстанция намира, че няма нарушение на разпоредбата на чл.214 ал.1 от ГПК, тъй като ищците не са променяли нито основание, нито петитум на исковата молба, а с молба от 5.07.2022 г. докладвана в съдебно заседание на същата дата, са уточнили петитума на исковите си, който е бил нередовен. Действително съдът не е оставил без движение исковата молба с нарочно определение по чл.129 от ГПК, но фактически в с.з. на 26.05.22 г. той е дал такива указания на ищците и те писмено са отстранили тази нередовност. РС-Ловеч не е постановявал определение по реда на чл.214 от ГПК, поради което и оплакването на въззивниците за недопустимост поради нарушение на разпоредбата на чл.214 ал.1 от ГПК е неоснователно.

Второто оплакване за недопустимост на съдебното решение, отнасящо се до нарушение на разпоредбата на чл.142 ал.2 от ГПК съдът също счита за неоснователно. По делото е представено на л.84 медицинско направление за консултация на А. А., от което се установява, че той е изпратен за домашно лечение в периода от 8.11 до-14.11.2022 г. Настоящата инстанция споделя мотивите на първата, че в случая не са спазени изискванията изискванията на Наредба за медицинската експертиза чл.18 ал.2, според която в такива случаи, следва да се представи медицинско удостоверение по образец, утвърден от Министъра на здравеопазването, в което е отбелязано, че заболяването на лицето не позволява да се яви пред органите на съдебната власт. Освен това съдът с изрично определение от 10.11.22 г. е дал възможност на А. в едноседмичен срок след изтичане на направлението му, установяващо наличие на заболяване, да се запознае с докладваните молби и писмени доказателства и да изрази становище по тях.

След като съдът констатира, че е постановено валидно и допуса съдебно решение от 4.08.2023 г. на Ловешки районен съд по гр.д.№243/22 г, то следва да се обсъди неговата правилност.

Представен по делото е констативен нотариален акт №116/2019 г. , т.1, рег. № 955/2019 г. на Нотариус Ц. Л., рег. № 138 в Нотариалната камара, вписан с вх.рег. № 829/22.02.2019 г., Акт №100, том II, д. № 308/2019 г. в Службата по вписванията-Ловеч, съгласно който С. Н. С. и С. А. С. са признати за собственици въз основа на съдебна делба и публична продан по отношение на следният недвижим имот: апартамент, съставляващ

самостоятелен обект в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4.1 (четири, три, девет, пет, две, точка, пет, нула, девет, точка, девет, пет, осем, пет, точка, четири, точка, едно) по КККР на град Ловеч, одобрени със Заповед № РД-18-10/17.04.2007 г. на Изпълнителния директор на АГКК, видно от Схема на самостоятелен обект на сграда № 15-107134-7.02.219 г. на СГКК-Ловеч, последно изменение със Заповед: КД-11-1080/7. 08. 2013г. на Изп.д-р на СГКК-Ловеч, адрес на имота: ***, който като самостоятелен обект се намира в сграда № 4 (четири), разположена в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 (четири, три, девет, пет, две, точка, пет, нула, девет, точка, девет, пет, осем, пет), предназначение на самостоятелния обект: ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, брой нива на обекта: 1 (едно), посочена в документа площ: няма данни, прилежащи части не са посочени в скицата, ниво 1, съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: няма, под обекта: 43952.509.9585.4.3, над обекта: 43952.509.9585.4.2, стар идентификатор : няма -описанието на имота е съгласно КККР на град Ловеч като съгласно документите за собственост недвижимият имот има следното описание: ПЪРВИ ЕТАЖ от ДВУЕТАЖНА МАСИВНА ЖИЛИЩНА СГРАДА, находяща се на посочения административен адрес-***, построена в източната част на имота, със застроена площ от около 87 кв.м (осемдесет и седем квадратни метра), която сграда представлява къща-източен близък, която сграда представлява къща-източен близък, цялата със застроена площ от 174 кв.м, заедно прилежащите към първия етаж мази, заедно с 1/2 ид.ч. (една втора идеална част) от прилежащите към първия етаж маза таван тавана на източния близък, заедно с 1/2 ид.ч. (една втора идеална част) от общите части на сградата-източен близък и от отстъпеното право на строеж върху държавен УПИ XII-9585 (дванадесети римско за пл.номер девет хиляди петстотин осемдесет и пет) в квартал 32 (тридесет и втори) по ПУП - ПРЗ на града от 1989 г., целия УПИ с площ по скица 510 кв.м, при граници на имота: на изток- ПИ X XIII-9586, на запад-ПИ XI-9584, на север ул. „П.Р.", на юг-улица и при граници на етаж: на север и юг- празно място, на изток-ПИ XIII, на запад -сграда на н-ци на Б. Т. Б., отгоре-А. Н. А., отдолу-мази.

От представеното по делото удостоверение за н-ци №06-09-1275/3.11.2023 г. съдът установява, че ищецът С. А. С. е починал на 29.10.2023 г., като е оставил за наследници първата ищца С. Н. С. и дъщеря С. С. Д., която е конституирана по делото като страна.

От приложения на л.213 по делото нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот рег. №7494/30.10.2007г., акт №19, том. 24 дело 5092 на СВ-Ловеч/ съдът установява, че А. Н. А. и Й. М. А. продават на Г. А. Х. по време на брака й с Х. А. Х. следният недвижим имот: самостоятелен обект в сграда с кад.№ 43952.509.9585.1.5 одобрена със заповед №18-10/17.04.2007 г. на изпъл.директор на Агенция по кадастъра, с адрес на имота:*** попадащ в сграда №43952.509.9585.1 в общински поземлен имот №43952.509.9585 с предназначение жилище, апартамент при подробно описани граници и съседи; самостоятелният обект се намира в сграда № 4 (четири), разположена в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 с предназначение: жилище, апартамент;брой на нивата едно, със застроена площ 79 кв.м., при подробно описани граници 2.самостоятелен обект в сграда с кад.№

43952.509.9585.1.1 попадащ в сграда №43952.509.9585.1 в общински поземлен имот №43952.509.9585 с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, при подробно описани граници и съсед; 3.едноетажна сграда-гараж с кад № 43952.509.9585.2, адрес на имота:***, разположена в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 (четири, три, девет, пет, две, точка, пет, нула, девет, точка, девет, пет, осем, пет) , със застроена площ 29 кв.м (тридесет и седем квадратни метра), с предназначение-селскостопанска сграда при подробно описани граници; едноетажна сграда с идентификатор 43952.509.9585.4 със застроена площ 83 кв.м. също при подробно описани граници с предназначение селскостопанска града, като върху описаните имоти е учредено пожизнено и безвъзмездно право на ползване на А. Н. А. и Й. М. А. на имота. При огледа на имота от страна на РС-Ловеч е установено, че те понастоящем живеят в този имот, упражнявайки правото си на ползване.

От представеният на л.9 от делото нотариален акт № 187, том IV, рег. №2640, дело № 334/2014 г. по регистъра на Нотариус Н.Т., вписана в Нотариалната камара с рег. № 481, вписан в СВ - Ловеч с вх. №3520/25.06.2014 г., Акт №115, том IX, дело №1789 се установява, че Г. А. Х. И Х. А. Х. са признати за собственици, на следните имоти:

1.самостоятелен обект в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4.2, адрес на имота: ***, самостоятелният обект се намира в сграда № 4 (четири), разположена в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 с предназначение: жилище, апартамент;брой на нивата едно, със застроена площ 79 кв.м., при подробно описани граници 2.самостоятелен обект в сграда с идентификатор 43952.509.9585.4.3 с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, брой на нивата: 1 (едно), със застроена площ 30 кв.м (тридесет квадратни метра), при подробно описани съсед; 3.едноетажна сграда-гараж с идентификатор 43952.509.9585.6, адрес на имота: ***, разположена в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 (четири, три, девет, пет, две, точка, пет, нула, девет, точка, девет, пет, осем, пет) , със застроена площ 37 кв.м (тридесет и седем квадратни метра), с предназначение-ХАНГАР, ДЕПО,ГАРАЖ, при граници: улица „П.Р.", от три страни ПИ 43952.509.9585 4.едноетажна селскостопанска сграда с идентификатор 43952.509.9585.2 (четири, три, девет, пет, две, точка, пет, нула, девет, точка, девет, пет, осем, пет, точка,две също при подробно описани граници.

Издадено е строително разрешение №112/7.07.1992 г. на А. А. съгласно одобрените/съгласувани/пректи от 114/92 г. за строеж на гараж в парцел XII-9385/, кв.32,ул. В.Т. К.

От приложените по делото преписки №2302 и 771 от 2019 г. на РП-Ловеч съдът установява, че е подадено заявление вх.№1702/27.11.2007г. /стр.46/ до Вик АД-Ловеч от С. С. да ѝ бъде открита партида 122313-общ водомер 122314 като е представила разрешение за водоползване №671/08.11.2007г. /стр.45/, в което е отбелязано водовземането за обекта да се извърши чрез съществуващото сградно водопроводно отклонение, което да се реконструира като се обособи нов общ водомерен възел с партиден номер №122313, в новоизградена водомерна шахта до 2 м. от регулацията на имота, съгл. Техническите изисквания.

Консумираното водно количество за обекта да се измерва по новомонтиран абонатен водомер и се заплаща по цени население.

В писмо от В и К АД-Ловеч РК-3250-1/7.06.2019г. до Н-ка на МВР-Ловеч /стр.47/ се сочи, че те са изградили сградното водопроводно отклонение и е монтиран общ водомер с партида №122313, регистрирали са и две индивидуални партиди след общ водомер, съответно: №122100 на Г. Х.-активна; №122314 на С. С.-не е активна-регистрирана на 27.11.2007 г. В писмото се обяснява, че до 2007г. регистриран потребител на този адрес е №122100 и чрез него е водоснабден целия имот, след подадено заявление за собственост на имота е регистриран и нов потребител №122314, който е останал неактивен поради това, че собственика не е изградил индивидуален водомерен възел. ВиК на стр.1-ва, цитирайки съответните разпоредби на „Наредба №4 /14.09.2004г., за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителни и канализационни системи", пояснява, че ВиК-оператора не изгражда сградни водопроводни инсталации и не поставя индивидуални водомери.

В преписката се съдържа протокол за предупреждение от 12.04.2019 г. на А. А.-да не възпрепятства С. и С. С. относно захранването и водоподаването до имота-1 етаж от къща, находяща се в ***, „Да осигури достъп до водомера за извършване на ремонтни дейности, свързани с водоподаването до имота им", като той не е подписан от А., а от свидетели на връчването.

С постановление от 26.07.2019 г. е отказано да се образува ДП по преп. №771/2019г. на РП-Ловеч заведена на 09.04.19г. от С. и С. С. за самоуправни действия срещу А. А. и прекратена преписката, тъй като „не се извеждат данни за основателно предположение за извършено престъпление-самоуправни действия".

Представено по делото е писмо до С. А. С. от ВиК Ловеч с №РК 3250-7/28.11.19 г. с което дружеството го уведомява, че те са изградили сградното водопроводно отклонение и е монтиран общ водомер с партида №12213, като са регистрирали две индивидуални партиди №122100 на Г. А. Х. и №122314 на С. С./неактивна/ регистрирана на 27.11.2007 г. Тя не е монтирала водомер и поради тази причина по партидата не са записвани водни количества, т. е. остава неактивна. Посочва се, че сградното водопроводно отклонение към имота е изградено през 70-те години на миналия век и не е измествано. Отбелязват, че в съществуващата шахта на 6.04.2017 г. е монтиран общ водомер за целия имот, който по никакъв начин не възпрепятства подаването на вода към регистрираните потребители.

На л.64 от делото е приложен протокол за демонтаж /монтаж/ на общ водомер № 017864 от 27.09.2018 г. Това е номера на общия водомер, с партида № 122313, монтиран от ВиК, като се посочва, че този водомер се намира в общата шахта на СВО, извън процесната жилищна сграда № 43952.509.9585.4 с административен адрес № 9, в сградата хангар-гараж, депо, като в него е записано че отклонението за водоснабдяване на съседната жилищна сграда в процесния имот, а именно западен близък, №43952.509.9585.1 и административен адрес № 11, е прекъснато и затапено. Като причина за сваляне на този водомер се сочи спукан холендер след водомера. Отбелязано е, че новият водомер е монтиран на 27.09.2018

г. в шахтата на гараж. Протоколът е подписан от представител на ВиК П. П. и ответника А. А..

При проверката на 27.09.2018 г., същият служител на „ВиК“ АД, гр. Ловеч, съставя и констативен протокол (КП) № 6997/л.65 от делото/ от който се установява, че в шахтата, където е общия водомер на СВО, е открит и 1 брой индивидуален водомер(ИВ) за сграда № 43952.509.9585.4, с отчет - 117 м3.

РС-Ловеч за правилно решаване на спора е допуснал да се извърши оглед на място. При този оглед, осъществен на 5.07.22 г. съдът е констатирал, че в имота на *** сграда №43952.509.9585.6 е в северната част/ остава в дясно от портата, през която се влиза съда. Срещу портата на имота се намира сграда на два етажа, гараж с дървена двукрилна врата, а в дясно от него е метална врата с прозорец от горе малък от която се влиза в жилищната сграда по стълби; жилищната сграда е с един вход, като на място няма разстояние между сграда 43952.509.9585.6. и жилищната сграда и от там не може да се премине, а отгоре е изпълнено остъкление, ведно с горепосочената входна врата.

Влязъл е в жилищната сграда през металната врата, като се изкачил по стълби до общата входната врата на жилищната сграда и констатирал стълби нагоре към жилищните етажи и надолу към мазанския етаж; влязъл в мазата с коридор, делящ стаите. Описва, че в дясно има две помещения с дървени врати, а в ляво една, за която страните съобщават, че е на ищците. Установил е, че насреща в коридора има друга врата, за която се съобщава, че е врата която води в гаража, който е в самата жилищната сграда и от него има излаз също в двора. Констатирал е, че мазата в ляво е отключена и е посочена като ползвана от ищците, за която се твърди, че е наводнена и не се ползва от тях. Установил е, че мазанският етаж е общ на страните по представените по делото документи. Върнал се е в мазанското помещение отново за да се види къде минават тръбите през гаража в сграда № 43952.509.9585.4 и е влязъл в мазата, в която се намира шахта, от която се твърди от ищците, че е идвала водата за първия етаж.

Съдът е установил, че в шахтата има тръба, която е прекъсната, а друга такава има, която в дясно влиза на нивото на пода. Констатирал е, че вертикално в дясната част на стената в посока нагоре продължава тръба, която преминава през тавана и влиза в него по посока жилищен етаж. Установил е, че в мазата, която се намира непосредствено в дясно след влизането в мазанския етаж през стълбището има тръби, за които предполага, че вероятно са преминавали под земята и са захранвали водоподаването в мазата в ляво, където се намира шахтата със затапената тръба.

Излязъл е от мазанската част и установил, че общата част под стълбището е заключена. Констатирал е, че помещението под стълбището за първия етаж е с кос таван, с метална врата и катинар, която А. е отворил. Установил е, че отгоре на вратата има малък прозорец, което е определил като спорното помещение, за което се твърди от ищците, че нямат достъп. Констатирал е, че през него минава пластмасова тръба под стълбите, по стената на ниво земя във вътрешната част на пода покрай стълбите, които водят нагоре към етажите и се отвежда в метална обвивка посока нагоре, успоредно по стената на мазата.

Такива метални обвивки се констатира на стената на първи жилищен етаж, до входната врата, които продължават и на втория етаж, като влизат в него на ниво под.

Съдът отбелязва, че в първи жилищен етаж се влиза през дървена врата с прозорец, която ищеца Спасов отключва. Описва, че в ляво след входа се намира баня с тоалетна, като видно от огледа на пода на помещението, в дясната част в началото на помещението има отрязана и затапена тръба, която е покрита с кофичка. Установява, че в помещението има санитарен възел и мивка, като се констатира, че вода в банята няма. Описва, че в дясно има две стаи-спални и в дъното на коридора друга стая, която е използвана за всекидневна с бокс, с отделна портална дървена врата, като отделен водомер в жилището няма. Съдът е развъртял и двата крана в мивката в бокса и установил, че и там няма вода, т.е. на етаж няма течаща вода.

Съдът е излязъл от жилището на първия етаж и се е качвил на втория етаж, като е установил, че помещението е идентично с това на първия етаж, но в него има течаща вода, но отделен водомер няма и на този етаж.

Излязъл е през гаража от мазанския етаж в двора и по пътеката в ляв се стигал в заден двор-стопански навеси където има чешма и е водоснабдена, т.е. за задната страна на къщата.

При втория оглед на сграда 43952.509.9585.6, проведен на 14.07.2022 г. се установило, че в шахтата има два водомера. Разпитаният на място свидетел М. пояснил, че е бил общия водомер на тяхната и неговата сграда, но поради теч от общия водомер са прекъснали водохващането за тях преди няколко години и са изградили нова инсталация и вече няма нищо общо неговия имот с процесния.

С оглед изявление на А. А., че тръбата върви от шахтата му, преминава под пода на гаража му и влиза в ниша и от там преминава в мазата под стълбището, дето се виждат новите тръби и от там се качва по тръби нагоре покрай първия етаж и на втория влиза в жилището на А., той е бил задължен да премахне шперплатите от южната стена на гаража-сграда 43952.509.9585.6., с оглед наличие на вратичка, която води под стълбите към къщата. След премахването на шперплатите от стената, съдът констатирал с помощта на вещото лице Д. Б. И., че в сграда № 43952.509. 9585.6 - гараж под стълбищното пространство, има ниша почти празна, скосена от едната страна в която се виждат тръби, като е установил наличие на нова тръба, отиваща на ляво, продължаваща под стълбите и идваща отдолу. Констатирал е две тръби, стара която е бетонирана вътре и друга отиваща към външната чешма, но пред гаража, от която тече вода и връзка за втория етаж. Установил е, че така тръбата преминава от сграда № 43952.509. 9585.6, към пространството под външното входно стълбище на сграда № 43952.509. 9585.4.

За правилно решаване на делото съдът е допуснал назначаване на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице инж.Д. И.. От заключителната част се установява, че в имота, находящ се в *** е налице разгърната, вече съществуваща инсталация, по която е подавана вода към отделните обекти, в сградите на адреса, но към момента на проверката не е налице водоподаване към притежаваните от ищите обекти в

процесните сгради. Твърди, че причината за липса на водоподаване в сградата на ищците са прекъснатите връзки в двете шахти: общата/т.н. голяма шахта, намираща се в момента в сграда № 43952.509.9585.6 хангар-гараж, депо/ и малката шахта в избата на ищците в зимничния етаж на жил. сграда №43952.509.9585.4. Вещото лице посочва, че свързващите елементи и фитинги, които са били монтирани в двата края на съществуващата положена поземно стоманена поцинкована тръба не се открили, и не са открити краищата на свързващата ги тръба, които липсват и в двете шахти. Вещото лице отбелязва, че понастоящем водоподаването се осъществява по новоизградената инсталация от пластмасови тръби, свързана само със собственост на ответниците, като общият водомер, монтиран от ВиК, през която трябва да преминава цялото количество питейна вода, за сградите в процесната част от имот №43952.509.9585 се намира в сграда хангар-гараж, № 43952.509.9585.6 собственост на ответниците.

Вещото лице е констатирало, че поради непрекъснатите промени през годините на вътрешната водопроводна инсталация в жилищната сграда №43952.509.9585.4. извършвани от собствениците и възникващите проблеми със заплащането на изтеклите водни количества след общата шахта към двете жилищни сгради в имота на 6.04.2017 г. ВиК Ловеч решават да монтират общ водомер на СВО, като след монтажа на този водомер в голямата шахта в сграда хангар-гараж депо № 43952.509.9585.6 всички количества питейна вода постъпили по СВО за двете сгради № 43952.509.9585.1 и № 43952.509.9585.4 е трябвало да се заплащат общо от собствениците, но и след този монтаж е имало течове и неплащане на подадени водни количества към имот, което е наложило в общата шахта в сграда № 43952.509.9585.6 ВиК да прекъснат, затапят и сложат пломба на остатъка от тръбата за водоснабдяване на сграда № 43952.509.9585.1, като вещото лице отбелязва, че отговорностите на ВиК по поддръжка, ремонт и подмяна на СВО обхващат участъка от уличния водопровод до общия водомер. В заключението се сочи, че за извършване на реконструкция и ремонтни дейности на съществуващи вътрешни инсталации не се изиска одобряване на порети от Общината и ВиК, стига собствениците да са съгласни с извършваните ремонти. На въпрос на ищците кой е най-приемлив варианта, вещото лице посочва, че от голямата шахта в сграда № 43952.509.9585.6 , където се намира общия водомер за частите от имот № 43952.509.9585.4, с писмено разрешение на ВиК Ловеч да се вземе вода от затапения и пломбиран извод, който е подавал вода към другата жилищна сграда № 43952.509.9585.1 в съседния имот, прези за нея да е направено отделно СВО от улицата. Вещото лице счита, че впредид унищожаването на двата края на съществуващата стопамена поцинкова тръба е дори невъзможно да се възстановят връзките към нея, в двете шахти и по нея да се пусне отново питейна вода, към избата в зимничния етаж и етаж 1. Според вещото лице водомера за водоснабдяване на съществуващите инсталации в собствеността на ищците може да се монтира или в шахтата в сграда № 43952.509.9585.6 или в малката шахта в сграда № 43952.509.9585.4, или в банята на етаж 1 и това следва да се уточни с ВиК-Ловеч. Експертизата посочва, че трасето към и под общото стълбище в зимничния етаж на сградата може да се използва, защото новата тръба ще преминава и ще се монтира в части от сградата, обща собственост на ответниците и ищците, като след шахтата в общия водомер на ВиК тръбата да преминава през външното

подстълбищно пространство в което се влиза през и от сграда № 43952.509.9585.6 ; отвор в стената на северната фаса на сграда № 43952.509.9585.4, като директно оттам премине в зимничния етаж, в избата собственост на ищеца и там да се направи връзка със съществуващата стоманена тръба, отиваща към банята на етаж 1 и отвор в стената на северната фасада на сграда № 43952.509.9585.4, постъпвайки във вътрешната част на общото подстълбищно пространство в сградата, достъпа до което сега е през заключената метална врата и оттам тръбата може да премине към избата на ищите в зимничния етаж, където да се свърже със съществуващата инсталация за водоснабдяване на жилищните етажи.

Според експерта новата пластмасова пропиленова тръба, положена от ответниците и започваща от общата шахта на общия водомер на ВиК в сграда № 43952.509.9585.6 не може да се използва за подаване на питейна вода до общото вътрешно междустълбищно пространство в сградата, където да стане разделянето към две отделни водопроводни инсталации едната-съществуващата за ответниците и втора неизградена на ищите, тъй като този участък, както и цялата инсталация е изграден с малък диаметър / ϕ 20 мм/ и се използва за водоснабдяване на имоти, собственост на ответниците, а освен това всички ще имат проблеми с налягането и достигащото до тях водно количество.

Категорично вещото лице заявява, че за извършване на проектни и строителни дейности, съветните специалисти трябва да имат достъп до общия водомер в шахтата в гараж с идентификатор № 43952.509.9585.6, общата шахта с общ водомер на ВиК в тази сграда, външното подстълбищно пространство на ниво зимничен етаж, в което се влиза пред отвор в стената от сграда с № 43952.509.9585.6 и вътрешното подстълбищно пространство, в което се влиза през металната врата на ниво зимничен етаж от сграда с идентификатор № 43952.509.9585.4.

На отговор на въпроси на ответниците вещото лице посочва, че има данни за теч, като цитира протокол за демонтаж/монтаж/ приложен по делото от 6.07.2017 г. съгласно който е записано, че има теч на вода, от спукан холендър след общия водомер на партида №122313 монтиран от ВиК в голямата шахта в гараж с идентификатор № 43952.509.9585.6, но няма данни за причините, които са довели до теча, а други данни за течове няма, освен твърдения на ответника А.. Според експерта строителните работи за пускане на водоподаване към съществуващата водопроводна инсталация на ищите, извършвани от професионалисти не могат да доведат до наводняване или до активиране на такова. Категорично вещото лице заявява, че няма възможност да се пусне водоподаване на ищите без да се ползва съществуващата шахта при общия водомер и без водопровода да минава през имота на ответниците, както и че във водопроводната мрежа, в която ВиК подава питейна вода не се разрешава да бъдат включвани води от неконтролирани други водоизточници /подземни води, кладенец, воден и септичен резервоар, щерна и др.подобни./

В съдебно заседание на 27.09.2022 г. вещото лице поддържа своето заключение, като на зададените от страните въпроси отговаря категорично, че каквото и да се предприеме за пускане на водоподаването в имота на ищите, то трябва да се тръгне от

шахтата под сграда №6 и възстановяването на водоподаването няма застраши това на втория етаж, тъй като това ще започне веднага след общия водомер на сграда №6 от където започва инсталацията и за втория етаж и там ще има разклонение- две тръбички:едната за първия, а другата за втория етаж. На въпрос на пълномощника на ответниците има ли възможност да се водоснабди имота на ищите отвън, без да се преминава през имота на ответниците, вещото лице заявява, че дори и ВиК да се съгласи да пусне такова отклонение, то пак ще трябва да се премине през някаква обща част. Категорично твърди, че няма такава възможност водоснабдяването на ищите да мине без преминаване през сградите на ответниците.

От показанията на свидетеля М. П.в-приятел на ищеца се установява, че през 2021г. идвали със С. в имота и той питал А. защо му е отрязана водата като А.р му казал, че е преместена в гаража. Влизали в мазата и видели, че е отрязана тръбата и свален крана, като А. му казал, че няма да му пусне вода както е направена сега и не му позволил да влиза в гаража.

От приложените на л.21-27 по делото покани, придружени с обр. разписки съдът установява, че ищите са поканили четиримата ответници да им осигурят достъп до съществуващата водомерна шахта и подстълбищното пространство, за да могат те, заедно със съответни специалисти от ВиК да възстановят водозахранването в имота си.

При тези доказателства настоящата инстанция намира, че е предявен иск с правно основание чл.109 от ЗС да бъдат осъдени ответниците Г. А. Х., ЕГН ***** и Х. А. Х., ЕГН *****, А. Н. А., ЕГН ***** и Й. М. А., ЕГН ***** да осигурят достъп на ищите С. Н. С., ЕГН ***** и С. А. С., ЕГН *****/след смъртта му и на неговата наследница С. С. Д. ЕГН ***** както следва:

1.до ГАРАЖ с идентификатор 43952.509.9585.6, находящ се поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 и до намиращата се в него водопро-водна шахта за необходимото време за извършване на нужните проучвателни и проектни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град ***.

2.до ГАРАЖ с идентификатор 43952.509.9585.6, находящ се в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585, и до намиращата се в него водопроводна шахта за извършване на необходимите строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град *** след изготвяне на одобрен проект и снабдяване им с нужните разрешения за изпълнението му.

3.до пространството под стълбището в общата част на избения етаж в сградата на същия адрес с идентификатор 43952.509.9585.4 за извършване на нужните проучвателни и проектни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град ***

4.до пространството под стълбището в общата част на избения етаж в сградата на

същия адрес с идентификатор 43952.509.9585.4 за извършване на необходимите строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град *** след изготвяне на одобрен проект и снабдяване с нужните разрешения за изпълнението му.

За да бъде уважен негаторният иск с правно основание чл.109 от ЗС ищите следва да докажат посредством пълно и главно доказване, че са собственици на процесния имот с идент.№ 43952.509.9585.4.1 по ККР на ***, както и, че ответниците със своите действия или бездействия им пречат да упражняват своето право в пълен обем. В случая ищите твърдят, че ответниците със своите действия препятстват водоподаването на техният апартамент намиращ се в съсобствена с ответниците сграда №4 посредством преместване на общия водомер в гараж, собственост на ответниците с идентификационен №43952.509.9585.6 и лишаването им от достъп за извършване на съответните строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот №43952.509.9585.4.1.

При анализ на събраните по делото доказателства, настоящата инстанция счита, че предявеният негаторен иск е изцяло основателен и доказан. След оглед на място от ЛРС и заключение на вещо лице, безспорно се установява, че в имот идентиф.№43952.509.9585.4.1, собственост на ищите липсва водоподаване. Причината за това са действията на ответниците, които са преместили общия водомер в сграда с идентификационен №43952.509.9585.6, която е изцяло тяхна собственост, отказват достъп на ищите до този общ водомер и по този начин препятстват водоснабдяването на имота. Ответниците са били поканени да осигурят достъп на ищите, за да могат те, заедно със специалисти от ВиК да възстановят прекъснатото водозахранване, но ответниците категорично отказват. Такава позиция те застъпват и по време на процеса, като заявяват, че ищите следва да си водозахранят имота от друго място, а не през техния собствен имот, тъй като това можело да доведе до течове, а оттам и до конфликти. От заключението на вещото лице обаче се установява, че няма възможност да се пусне водоподаване на ищите без да се ползва съществуващата шахта при общия водомер и без водопровода да минава през имота на ответниците, както и че във водопроводната мрежа, в която ВиК подава питейна вода не се разрешава да бъдат включвани води от неконтролирани други водоизточници. Освен това строителните работи за пускане на водоподаване към съществуващата водопроводна инсталация на ищите, извършвани от професионалисти не могат да доведат до наводняване или до активиране на такова, според експертизата.

В казуса следва да се има предвид и практиката на ВКС /решение № 365 от 3.01.2012 г. по гр. д. № 981/2010 г., на ВКС, I г. о./, съобразно която общите части от сградата следва да бъдат достъпни за всички собственици в сградата, независимо къде се намират. Характеристиката и предназначението на общите части по чл. 38 ЗС е да обслужват индивидуалните обекти на всеки от етажните собственици. Всеки собственик на самостоятелен обект в сградата е длъжен да зачита правата на останалите собственици и да не им пречи да ползват необезпокоявано общите части, без които собствеността не може да

съществува. Според разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗС при сгради, в които етажи или части от етажи принадлежат на различни собственици, главните линии на всички видове инсталации и централните им уредби са общи на всички собственици. Тези инсталации /водопроводна, отоплителна и др. /може да преминават през индивидуалните обекти на собственост, но всеки собственик има право на достъп до тази част от инсталацията, която служи за хранване на неговия обект, за отчитане на съответните измервателни уреди, при необходимост от ремонт и др. От императивната разпоредба на чл. 38, ал. 1 ЗС и същностната характеристика на общите части следва, че дори и когато някои от тях се намират в обект - индивидуална собственост на някой от тези собственици, той е длъжен да осигурява достъп до общи части на останалите собственици, когато това е необходимо за тяхното поддържане, ремонт и отчитане /ако се касае за измервателни уреди на общите инсталации/. Поради това предявен от собственик на самостоятелен обект в сграда в режим на етажна собственост по чл. 37 ЗС, иск с правно основание чл. 109 ЗС за предоставяне на необходим достъп до общи инсталации на сградата е основателен, дори и когато тези общи инсталации се намират в обект - индивидуална собственост на етажния собственик - ответник по иска, включително и когато разположението на общите части в помещение индивидуална собственост е предвидено по проект.

С оглед на гореизложеното предявеният от ищите С. Н. С., ЕГН ***** и С. А. С., ЕГН *****,/след смъртта му и на неговата наследница С. С. Д. ЕГН ***** против Г. А. Х., ЕГН ***** и Х. А. Х., ЕГН *****, А. Н. А., ЕГН ***** и Й. М. А., ЕГН ***** иск с правно основание чл.109 от ЗС да бъдат осъдени ответниците Г. А. Х., ЕГН ***** и Х. А. Х., ЕГН *****, А. Н. А., ЕГН ***** и Й. М. А., ЕГН ***** да осигурят достъп на ищите С. Н. С., ЕГН ***** и С. А. С., ЕГН *****,/след смъртта му и на неговата наследница С. С. Д. ЕГН ***** както следва:

1.до ГАРАЖ с идентификатор 43952.509.9585.6, находящ се поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585 и до намиращата се в него водопро-водна шахта за необходимото време за извършване на нужните проучвателни и проектни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град ***.

2. до ГАРАЖ с идентификатор 43952.509.9585.6, находящ се в поземлен имот с идентификатор 43952.509.9585, и до намиращата се в него водопроводна шахта за извършване на необходимите строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град *** след изготвяне на одобрен проект и снабдяване им с нужните разрешения за изпълнението му.

3. до пространството под стълбището в общата част на избения етаж в сградата на същия адрес с идентификатор 43952.509.9585.4 за извършване на нужните проучвателни и проектни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град ***

4. до пространството под стълбището в общата част на избения етаж в сградата на същия адрес с идентификатор 43952.509.9585.4 за извършване на необходимите строително-монтажни дейности за възстановяване на водоподаването към притежавания от тях жилищен имот с идентификатор 43952.509.9585.4.1 на административен адрес в град *** след изготвяне на одобрен проект и снабдяване с нужните разрешения за изпълнението му се явява основателен и дказан и следва да бъде уважен..

При така описаните данни настоящата инстанция счита, че решение №352/4.08.23 г.. на Ловешки районен съд, постановено по гр.д.№243/22 г. е правилно и на основание чл.271 ал.1 от ГПК следва да бъде потвърдено предвид съвпадане на правните изводи и на двете инстанции.

С оглед изхода от процеса, въззиваемите следва да заплатят на въззивницата С. Д. 500 лв. разноски за адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция, съобразно договор за правна защита и съдействие от 6.12.20023 г.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно съдебно решение №352/4.08.23 г.. на Ловешки районен съд, постановено по гр.д.№243/22 г.

ОСЪЖДА Г. А. Х., ЕГН ***** и Х. А. Х. ЕГН ***** двамата с адрес ***; и А. Н. А., ЕГН ***** и Й. М. А., ЕГН ***** двамата с адрес *** да заплатят на С. С. Д. ЕГН ***** с адрес *** разноските по делото за въззивна инстанция в размер на 500 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в едномесечен срок от съобщението на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____